

TÔ MÌ DƯ

Ký Bút: Miền Thuỷ Dương
Phụ huynh

Năm ngoái Liên Đoàn Trường Sơn tổ chức Bridging Camp. Đây là lần đầu tiên tôi tham gia đi cắm trại với đoàn. Điểm nổi bật của ban tổ chức là chuẩn bị thức ăn cho mọi người rất chu đáo. Thức ăn thật ngon và đầy đủ. Chiều Thứ Bảy mọi người được thưởng thức món phở của chị Hằng ngon tuyệt. Con gái tôi, sinh hoạt trong Ngành Chim Non, về nhà cứ bảo mẹ nấu món phở giống phở ở trại. Sáng Chủ Nhật thì ban âm thực đãi mọi người món mì ăn liền. Thú thật thì tôi không có cảm tình với mì gói, nhưng sao hôm đó ăn rất ngon.

Tôi không thích mì gói cũng do một kỷ niệm mà tôi không bao giờ quên. Đó là những năm miền Nam mới bị rơi vào tay Cộng Sản. Cũng như bao quân nhân của chế độ miền Nam, cha tôi bị đưa đi cải tạo, để lại cho mẹ tôi tám người con. Chị lớn nhất của tôi 16 tuổi, đưa em nhỏ nhất mới 2 tuổi. Mẹ tôi, để có đủ thức ăn cho tám miệng ăn, đã bán hết những đồ đạc quý giá để đổi lấy thức ăn cho chúng tôi. Khi đã hết những món có thể bán được thì mẹ tôi mở một quán cốc trước nhà, bán nước đá cục, bánh kẹo, mì gói, v.v.... Một hôm có một ông khách đến gọi một tô mì gói. Không hiểu vì bận việc phải đi vội hay ăn không ngon, nhưng ông ta chỉ ăn một nửa tô rồi trả tiền và đi khỏi. Tôi lúc đó 9 tuổi, chị kế tôi 11 tuổi, và em kế tôi 7 tuổi. Ba chị em tôi trong lúc mẹ tôi không để ý đến tô mì còn lại của khách, chúng tôi hì hụp chia nhau ăn. Khi mẹ tôi trở lại bàn thì không thấy tô mì dư đâu cả. Mẹ vội chạy vào nhà, biết được ba chị em tôi đã ăn sạch tô mì dư. Mẹ tôi không mắng nhưng ngồi khóc. Còn chị cả tôi ở đâu đó chạy đến, biết được câu chuyện đã đánh chúng tôi một trận đòn thật đau. Sau này khi mấy chị em tôi gặp nhau, có dịp nhắc lại tô mì dư đó thì vừa cười mà nước mắt lung tròng.

Kỷ niệm không đẹp của tôi với mì gói thời thiếu ăn ở Việt Nam là vậy đó. Ăn tô mì gói ngon lành trong kỳ trại của Liên Đoàn Trường Sơn, mà ký ức ngày xưa cứ bùi ngùi trở về...

